

JURIJ VELLA

Hallgatás

Nagyanyám bőbeszédű asszonyság volt. De néha, a part mentén haladva megállított, és idő aszalta, bütykös, könnyű kezét a fejemre tette, és csak álltunk, hallgattunk a csendes folyóvíz előtt. De szívünk nem hallgatott. Folytatták a beszélgetést. Nagyanyám láthatatlanul és hallhatatlanul adta át nekem az érzéseit, gondolatait. Nem, nem is ő adta át. Én kezdtem az ő szemével látni a nap ragyogta hűvös folyókat, az ő fülével hallani a mocsár mögött messze krúgató darvakat, az ő szívével befogadni a szálláshelyünket, s benne minden hangot, minden neszt, minden lélegzetet.

Forgás: *Молчание*. In: Юрий Велла: *Белые крики*, Сургут, 1996, 97.

Az örökről

Ma koporsót készítettem egy asszonynak.

Isten tudja, miért, eszembe jutott egy nyenyec mondás: „Az embernek kétszer faragnak bölcsőt. Az elsőt születésekor, a másodikat halálakor.”

Az elsőt, a bölcsőt már túléltem. Hátra van még a második...

Az is megfordult a fejemben, hogy egyáltalán nem mindegy, ki faragja ki az én utolsó bölcsőmet. Gondolatban minden falubelit számba vettem, de senkit sem tudtam elképzelni. Lehet, hogy az az ember nincs is most a közelemben? Talán még meg sem született? Vagy idegenben halok meg? És majd temetetlenül porladok el valahol?

Egyszer azt mondta nagyapám, hogy az ember a halála előtt megérzi, hogy ki fogja elkészíteni számára az utolsó bölcső-koporsót. Biztos volt abban, hogy az övét én fogom.

Így is történt...

Forgás: *О вечном*. In: Юрий Велла: *Белые крики*, Сургут, 1996, 136.

Nyenyec találós kérdések

Találd ki, mi az!

Akár a sötét vadonban,
akár az erdei patakban
oj-uj-uj! ej-ej-ej!
mohos görgelékkő hever.
(A medve)

Cirbolyaerdőben,
Part menti fenyvesben
egy asszony áll –
nyakában pettyes sál.
(A galóca)

Szeretnél a télből a nyárba jutni? –
Csak egyszer kell átlépni.
(A küszöb)

Amikor szundikál –
felborított üst a katlannál.
Amikor talpon van –
négy lábú asztal.
(A kutya)

Sűrű vadonban,
Patakparton,
meleg nyírdézsza.
(A vadvakcsa fészke)

Nagy Katalin fordításai

Загадai моя загадка. In: Юрий Айваседа Велла – Ольга Г. Корниенко: *Путём хозяйки Агана*, Нижневартовск, 1999, 100–106.